

Nedeľa, 2. 8. 2015, 10:00, Krefeld, Nemecko

„Keď tedy máme takého veľkého veľkňaza, ktorý prenikol nebesia, Ježiša, Syna Božieho, držíme vyznanie. Lebo nemáme veľkňaza, ktorý by nemohol súcitiť s našimi slabosťami, ale pokúšaného vo všetkom, podobne nám, bez hriechu. Pristupujme tedy so smelou dôverou ku trónu milosti, aby sme dostali milosrdenstvo a našli milosť na pomoc v pravý čas.“ [Židom 4:14-16]

[pieseň]

K tomu patrí priamo Slovo zo 40. kapitoly proroka Izaiáša. Tu začína Nový zákon a je nám od verša 9 priamo povedané:

„Vyjdi si na vysoký vrch, zvestovateľu dobrých vecí Sione! Povýš mocne svoj hlas, zvestovateľu dobrých vecí, Jeruzaleme! Povýš, neboj sa! Povedz mestám Júdovým: Hľa, váš Bôh!“

Nie iný, On sám prišiel. V 10. verši čítame: *„Hľa, Pán Hospodin príde ako mocný, a Jeho rameno mu bude panovať! Hľa, Jeho mzda ide s Ním a Jeho dielo pred Ním.“*

Haleluja! Tak začína Nový zákon už v Starom zákone.

V spojení so službou Jána Krstiteľa čítame vo verši 3: *„Hlas volajúceho na púšti: Upravte cestu Pánovu, urovnajte na pustine hradskú nášmu Bohu!“*

Sme veľmi vďační za to, že neveríme v nejakú dvojicu alebo trojicu, ale v toho jediného, pravého všemohúceho a večného Boha, ktorý sa zjavil: *„Bôh zjavený v tele, ospravedlnený v Duchu...“* Všetci poznáme miesto z 1. Timoteovi 3:16.

Aj dnes sme dostali veľké množstvo e-mailov, ktoré spomenieme len veľmi stručne.

[pozdravy]

Nech Boh Pán skutočne všetkých požehná z bohatstva Svojej milosti.

Obzvlášť keď príde niečo v ruskom jazyku, tak sa ma to hlboko dotýka. Možno sa to sem celkom nehodí, ale náš otec prežil svoje obrátenie v ruskom zajatí počas prvej svetovej vojny – ako neveriaci išiel do vojny a ako veriaci sa vrátil z ruského zajatia a stále znova a znova hovoril o tom, aký mu bol Boh milostivý a z milosti mu daroval toto mimoriadne mocné prežitie. S mojím bratom Helmutom niekedy hovoríme o tom, aké Božie cesty vždy boli a ešte stále sú. Ak môžem ešte stručne spomenúť – už v roku 1969 som mohol Slovo

zvestovať v najväčšom baptistickom zbore v Moskve a to, čo sa dialo potom, vám ani nemôžem všetko povedať. Jedného dňa sme s bratom Detlefom Menhertom sedeli v dome jedného veriaceho baptistu, ktorý bol poradcom M. Gorbačova. On zobral z poličky svoju Bibliu a prosil nás, aby sme mu ukázali, kde je napísané v Biblii to, o čom sme vtedy hovorili. A viete, aký výsledok to prinieslo? On zariadil, že som mohol celý týždeň prednášať na moskovskej univerzite, od pondelka až do piatku.

Boh jednoducho všetko nádherne viedol. A keď myslím na všetky rôzne jazyky, tak je mojím priáním, aby sa už čoskoro dialo to, čo počas Letníc, že všetci budú počuť v rôznych jazykoch bez toho, aby bolo potrebné prekladať. Pretože tak to bolo počas Letníc: bolo prítomných sedemnást rôznych jazykov a nebolo potrebné nič prekladať, každý vo svojom vlastnom jazyku mohol počuť a rozumieť.

Dovoľte mi, aby som stručne ešte spomenul toto: Niektorí bratia boli so mnou na poslednej ceste, o ktorej sme podali správu včera a už k tomu nemusíme mnoho dodávať: Sedemdesiat až osemdesiat tisíc počulo Slovo Pánovo, 789 sa ich následne po zhromaždeniach dalo pokrstiť a Boh skutočne daroval milosť presahujúcu to, o čo vieme prosiť a pochopiť. Dnes týchto našich bratov jednoducho požiadame, aby Cirkev pozdravili.

[pozdravy]

Vidíme, aké je dôležité, aby sa prekladalo. Ešte stále je potrebný preklad, aby sme mohli všetkému porozumieť.

Ako sme počuli zdôraznené na úvod alebo v piesni: K Pánu smieme prísť takí, akí sme, On sám predsa nahlas zvolal:

„Podťte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obtiažení, a Ja vám dám odpočinutie. Vezmite Moje jarmo na seba a učte sa odo Mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a najдете odpočinutie svojim dušiam; lebo Moje jarmo je užitočné a Moje bremeno ľahké.“ [Matúš 11: 28-30]

Všetci presne vieme, čo s jarmom súvisí. V jarme sa smie kráčať len v tom istom kroku, pretože pod jarmom sú vždy dvaja a beda tomu, kto nekráča v rovnakom kroku – ten bude mať zakrátko rany na krku. Preto z milosti kráčajme s naším Pánom v zhode, rovnakom kroku a v súlade s Jeho Slovom.

Veľmi stručne čo sa týka Izraela – máme najnovšie správy o tom, čo sa v tejto chvíli deje v Jeruzaleme. A aj na tomto mieste to môžeme

pokojne spomenúť: Viac než tritisíc tristo rokov bol Jeruzalem hlavným mestom Izraela.

Potom je napísané, ako bol Dávid Bohom použitý a tiež, že Jeruzalem sa viac ako sedemstokrát spomína v Biblii. Ak myslíme na izraelský národ a na zaslúbenia, že Boh ich privedie späť zo všetkých národov a jazykov... tak je tu, bratia a sestry, niečo, čo sa nás dotýka: Pre nás to všetko prebieha jednoducho príliš pomaly.

Poznamenal som si, že už v roku 1897 sa v Bazileji konal prvý sionistický kongres, na ktorom zaznelo vyhlásenie, že izraelskému národu patrí vlastná zem. Takisto som si poznamenal, že 2. 11 1917 zaznelo vyhlásenie britského ministra zahraničných vecí, že izraelskému národu sa patrí mať domovinu vo vlastnej krajine. Ale napriek tomu to potom ešte dlho trvalo, než prišiel rok 1946 a potom v roku 1948 vyhlásenie štátu Izrael. Keď čítame zaslúbenia, tak by sa to podľa nás všetko mohlo stať v jednom dni alebo najneskôr v jednom týždni, ale Boh sa stará o to, aby sa všetko dialo. Budeme čítať dve biblické miesta, aby sme si ukázali, že všetko bolo Bohom predurčené a pevne ustanovené.

Už len jedna vec, ktorá sa ma veľmi dotýka po všetkých tých rokoch: Pred vypuknutím druhej svetovej vojny a pred holokaustom bolo na svete šesťnásť miliónov Židov, a práve teraz, tento rok, bol dosiahnutý ten istý počet – šesťnásť miliónov Židov. A Židia sa nad každú mieru radujú z toho, že Boh daroval tak mnoho milosti a že je počet opäť naplnený.

Dovoľte mi čítať dve biblické miesta, ktoré vydávajú svedectvo o tom, že Boh všetko koná v pevne ustanovenom čase. To prvé je 1. Timoteova 6. kapitola od 13. verša. Nech Boh požehná všetkých našich tlmočníkov.

„Prikazujem ti pred Bohom, ktorý oživuje všetko, a pred Kristom Ježišom, ktorý osvedčil dobré vyznanie pred Pontským Pilátom, aby si zachoval seba čo do toho prikázania nepoškrvneného a bezúhonného až do zjavenia sa nášho Pána Ježiša Krista...“

A teraz príde ten mimoriadny verš:

*„...ktoré ukáže **vo vlastných časoch** ten blahoslavený a jediný Mocnár, Kráľ kralujúcich a Pán panujúcich, ktorý má sám jediný nesmrteľnosť a býva v neprístupnom svetle, ktoré nevidel nikto z ľudí ani nemôže vidieť, ktorému česť a večná sila. Amen.“*

Obzvlášť keď sa jedná o návrat Pána, tak je jednoducho zdôraznené: „...ukáže **vo vlastných časoch** ten blahoslavený a jediný Mocnár...“

Bratia a sestry, nerobte si žiadne starosti. Aj Peter písal, že Pán nemešká so Svojím zaslúbením. Ono sa istotne naplní v čase, ktorý je k tomu Bohom pevne ustanovený, ale ešte stále je milosť, ešte zaznieva volanie, a preto sme radi, že Pán ešte neprišiel.

Čo je so všetkými tými, ktorí veria, že On už v roku 1963 opustil trón milosti a prišiel? Kde sú? Kde sú? Oni zblúdili, nenechali platiť Slovo Božie, privlastnili si výroky brata Branhama a zapriahli si ho pred svoj vlastný voz a myslia si, že môžu ľuďom hovoriť: „Prorok to povedal...“ To najhoršie vedenie do bludu uprostred alebo lepšie povedané mimo zvesti je, keď sa niekto odvoláva na proroka a predkladá falošné učenia.

Brat Branham bol Boží muž s úplne mimoriadnou úlohou, to všetci vieme. Boh mu dal neomylnú službu, dar, ukazoval videnia a každé videnie bolo „Tak hovorí Pán“.

Bratia a sestry, Boh nám skutočne daroval milosť veriť zo srdca každému Božiemu Slovu a vedieť, že tak, ako to Pán pevne ustanovil, tak sa to stane. I návrat Pána nastane v správnom čase.

Ďalšie miesto Písma je u Títa, 1. kapitola, v prvých troch veršoch:

*„Pavel, sluha Boží, ale apoštol Ježiša Krista podľa viery vyvolených Božích a podľa známosti pravdy, pravdy podľa pobožnosti, na nádeji večného života, ktorý zaslúbil neklamný Bôh pred večnými časmi a zjavil **vo svojich vlastných časoch** [v pevne ustanovenom čase“ podľa nem. prekladu] Svoje Slovo kázňou, ktorou som ja poverený podľa nariadenia nášho Spasiteľa Boha.“*

Oboje, návrat Pána a zvesť, ktorá návratu Pána predchádza, je Bohom predurčené, pevne ustanovené a určené. A všetci, ktorí sú teraz z Boha, počujú Pánov hlas.

Nádherné Slovo je v Efežanom 5 – že Cirkev sa postaví pred Pánom bez poškvry a bez úhony. Tak, ako je posledné zvestovanie absolútne čistá Božia pravda a my sme očistení a posvätení v Slove pravdy, tak iste sa nevesta Baránka zjaví pred Pánom bez poškvry a bez úhony.

5. kapitola Efežanom – aj to Boh tak vo svojom spásnom pláne pevne ustanovil. Tu sa hovorí o mnohom – ženách, mužoch, deťoch, je tu povedané všetko, čo malo zaznieť, a potom prichádza verš 26 a 27:

„...aby ju posvätil potom, čo ju očistil kúpeľom vody, Slovom, aby si ju postavil pred Seba slávnu, Cirkev, nemajúcu škrvny alebo vrásky alebo niečoho takého, ale aby bola svätá a bezvadná.“ [podľa nem. prekladu]

Za akým účelom počúvame čisté Božie Slovo? Aby sme boli očistení vo vodnom kúpeli Slova. Tak, ako sme boli skrze krv Baránka očistení od všetkých hriechov a poškrvení, tak sme Slovom očistení od všetkého, čo nesúhlasí s Bohom a Božím Slovom. Čítajme oba verše 26–27:

„...aby ju posvätil, potom, čo ju očistil kúpeľom vody Slovom...“
Nie predtým, ale potom, čo ju očistil v Slove. *„Vy ste už čistí pre Slovo, ktoré som k vám hovoril.“ [Ján 15:3]*

Takže dôraz bol položený na zvestovanie, na Pánove Slovo. Ako povedal brat Branham: Nielen láska – láska je to najväčšie, to všetci vieme. Viera, nádej a láska, ale láska zostáva, aj keď ustane proroctvo a všetko ostatné, tak láska Božia je vyliata do našich srdca a zostáva. Ale láska Božia je spojená s Bohom, spojená s Božím Slovom – láska k pravde. Preto je napísané vo verši 27:

„...aby si ju postavil pred Seba slávnu, Cirkev, nemajúcu škrvny alebo vrásky alebo niečoho takého, ale aby bola svätá a bezvadná.“

Jednoducho pramocné. Dovoľte mi dnes prečítať pár citátov z kázaní brata Branhama, ktoré mne osobne prechádzajú priamo k srdcu.

„Ospravedlnenie pripravuje cestu pre posvätenie, posvätenie pripravuje cestu pre krst Duchom svätým a krst Duchom svätým pripravuje cestu pre samotného Ducha svätého, ktorý pôsobí, aby dosiahol presne nasledovné – aby postavil Cirkev v dokonalosti. Späť k Slovu, aby vyjadril Sám seba.“

O čo sa jedná? O to, aby Kristus, náš Pán a Spasiteľ, prišiel v Cirkvi k Svojmu právu. Dovoľte mi čítať ďalej.

„On povedal: «Ja v Cirkvi všetko napravím a navrátim, presne tak, ako to bolo na počiatku.»“ Na to hovoríme Amen! Je to predsa zaslúbenie, ktoré dal Boh. Nemyslíme pritom len na Malachiáša 3:23-24, myslíme aj na Matúša 17:11: *„Eliáš pravda príde prv a napravi všetko.“*

S poslednou službou je predsa spojené, že v Cirkvi bude všetko tak ako na počiatku. Potom ďalej brat Branham hovorí:

„Pán hovorí: Ja budem stavať Svoju Cirkev a vrátim jej pôvodnú silu a navrátim ju späť. V čase večera bude svetlo.“

Ďalej píše:

„On srdcia ľudí navráti späť a vieru ľudí zavedie naspäť k pôvodným otcom, ako to bolo v Cirkvi na počiatku.“

V ďalšej vete znie:

„Zvesť konečného času je určená k tomu, aby bola Nevesta pripravená a prihotovená pre vytrhnutie.“

Tomu všetci predsa veríme! Veríme, že s poslednou zvesťou je spojený najvyšší Boží úmysel – uviesť nás do súladu s Bohom a Božím Slovom. Bratia a sestry, aby aj v našom strede nepanovali rôzne smery a názory, avšak skutočné zmýšľanie Krista a aby bolo z milosti darované každému jednotlivcovi Božie zjavenie o každom zvestovanom Slove. Už viac nie rôzne názory, ale skrze vedenie Ducha Svätého uvedenie priamo do Slova.

„Áno, zvesť konečného času vedie k tomu, aby bola Nevesta pripravená pre vytrhnutie. Zvesť vedie späť k viere Otcov, späť k letničnej časti v čase znovunapravenia, lebo tak hovorí Pán: «Ja zasa napravím.»“

To Pán povedal a to aj koná. Ešte jeden odstavec:

„«Ja Cirkev navrátim znovu k jej kráse a sile.»“

Dovoľte aby som čítal ešte trochu ďalej a síce:

„Je však skutočnosťou, že prorok pre toto posledné časové obdobie musí priamo od Boha priniesť zvesť, ktorá predíde druhý príchod Pánov, lebo skrze túto zvesť budú srdcia detí navrátené k letničným otcom a so znovunapravením Slova príde aj znovunapravenie moci!“

O to sa jedná. Nepočuli sme nejakú teóriu, my sme v tomto pevne stanovenom čase vo viere prijali pevne stanovené Slovo pre tento časový úsek so všetkými zaslúbeniami, ktoré Boh dal. Vieme, že Boh nečiní žiadne prázdne slová, ale stojí si za Svojím Slovom a plní ho.

Povedzte mi, prosím, máte túžbu, aby Boh prišiel k Svojmu právu?! Máte túžbu, aby sa dialo nadprirodzené pôsobenie Božie?!

Zakaždým ma teší, keď uvažujem o službe brata Branhama, ktorú som opakovane osobne prežil, ale to v nás stále nanovo vypôsobuje túžbu: **„Milovaný Pane, Ty si predsa dnes ten istý a prorok predsa povedal, že čo Boh koná skrze jeho službu, to bude z milosti konať aj skrze Cirkev, ktorá prežije svoje znovunapravenie.“**

Ježiš Kristus predsa nezomrel 24. 12. 1965. Nie, to bol len odchod Jeho proroka. Všetci proroci odišli domov, ale Pán a zjavené Slovo nám predsa zostalo! Akí môžeme byť vďační, že Boh aj tento čas pevne stanovil, zjavil Slovo pre tento čas a poslal proroka, aby nás na to upozornil.

Dovoľte mi povedať aj toto: Neprichádzame sem nadarmo. Aj tento víkend sem prichádzame zďaleka a zblízka, zo zámoria, zovšadiaľ, aby sme počuli Slovo Pánovo, lebo keby tu boli len prázdne stoličky, tak by nám žiadny človek na zemi neveril. Boh potrebuje miesto, kde je Jeho Slovo prinášané, aby všetci, ktorí v celom svete počujú Jeho Slovo, boli posilnení vo viere a vedeli, že to nie je teoretická zvesť, ale že Slovo pri nás vykonalo, k čomu bolo poslané.

Keď sa pozriem na moju ľavú stranu a myslím na Prahu... kto to dokáže pochopiť, že nejaký brat Frank a brat Siegfried Fleck budú kázať v Betlehemskej kaplnke, v ktorej kázal Jan Hus a že to dokonca bude nakrútené televíziou? Boh skutočne otvoril všetky dvere všade, kde bola núdza. Náš Boh je predsa verný Boh a On nielenže stanovil pevný čas, ale pevne stanovil aj zvesť a postaral sa aj o to, aby všetci, ktorí teraz počujú volanie a zo srdca veria, boli pripravovaní na slávny deň návratu nášho drahého Pána Ježiša Krista.

Čítajme tieto vzácne výroky ďalej:

„Boh však musí znovunapraviť, lebo On Svoje Slovo nemôže zaprieť. Toto nie je zakladanie novej cirkvi, toto je znovunapravenie. Boh povedie Svoju Cirkev presne tak, ako ju viedol počas Letníc, a navráti ju späť k začiatku.“

Povedzte Amen! To je zmysel a účel zavolania von, oddelenia a prípravy. Ďalej čítame:

„Boh nezakladá novú Cirkev, ale postará sa o to, aby skrze poučenie prišiel skorý dážď a ako ďalšie potom aj neskorý dážď pred žatvou.“

Oboje – pred sejbou potrebujeme skorý dážď, pri žatve potrebujeme neskorý dážď a Boh oba zaslúbil. A Boh oboje koná, nielen bude konať, ale oboje koná v našom čase. Ešte kúsok:

„Nehovoríme o jednotlivcovi alebo ľuďoch, ale o časovom období. Luther mal Ducha Božieho, ale jeho časové obdobie nebolo časovým obdobím znovunapravenia všetkého toho, čo bolo na počiatku.“

Začiatok však bol nevyhnutný, prielom bol nevyhnutný. Všetci títo Boží muži boli potrební – či Jan Hus, John Wycliffe, Martin Luther, Zwingli, Schwengfeld alebo Calvin, Wesley, William Booth – všetci boli potrební a vo svojom čase dávali ďalej Bohom zjavené Slovo. To však ešte nebol náš čas. **Náš čas je teraz, ten Bohom pevne stanovený konečný čas, aby bolo všetko privedené k záveru.** Preto zvestovanie nie je také ako za čias Luthera, teda stále znova len čiastočné, ale je zvestovaná celá Božia spásna rada, a všetci, ktorí sú z Boha, počujú Božie Slová.

Pokojne však povedzme: Všetko to bolo potrebné. Aj to, čo sa dialo v uplynulých 500 rokoch. Uzatvárajúca [záverečná] služba v Bohom stanovenom čase pre novozákonnú Cirkev však tvorí záver, dokonanie, a pomínie v návrate Ježiša Krista, nášho Pána.

Tu hovorí brat Branham v jednej vete ešte dve dôležité veci:

„Toto posledné časové obdobie je jednak časové obdobie odpadnutia, ale je to aj časové obdobie znovunapravenia všetkého, čo Boh zaslúbil vo Svojom Slove.“

Oboje sa deje. Veľké odpadnutie, ako aj to opätovné zavedenie do Slova a tým aj do Božej vôle. Nuž, mohli by sme čítať ďalej... možno ešte tento odsek:

„Boh znovunapraví, a tak, ako to zaslúbil, tak sa to stane.“

Tomu všetci veríme z celého srdca. Predstavte si to: Boh poslal tohoto jednoduchého muža a toto Božie povolanie bolo časťou Bohom pevne stanovenej spásnej rady pre náš čas.

Ak Boh hovorí: *„...posielam vám proroka Eliáša, predtým ako príde veľký a hrozný deň Pánov...“*, tak predsa vieme, že sa to musí naplniť. My to jednoducho z celého srdca zdôrazňujeme a potom ďakujeme Bohu, že smieme skutočne zo srdca veriť, čo a ako hovorí Písmo.

V liste Židom sme čítali kapitolu 4 a mne padli oči na vzácne Slovo zo Židom 5:8–9. Tu je o našom milom Pánovi a Spasiteľovi napísané:

„On, hoci bol Syn, naučil sa poslušnosti z toho, čo trpel...“ – a teraz to príde, pre teba a pre mňa – *„...a súc zdokonalený stal sa všetkým, ktorí Ho poslúchajú, pôvodcom večného spasenia nazvaný súc od Boha veľkňazom podľa poriadku Melchisedechovho...“*

On, poslušný až do smrti na kríži. Pôvodca – skrze Jeho poslušnosť, skrze Jeho odovzdanie, pôvodca – pre nás všetkých, ktorí vo viere a v poslušnosti prežijeme dokonanie. Aj o to sa On sám postaral.

V Židom 3 čítame vo verši 12:

„Hľadte, milí bratia, aby sa v žiadnom z vás neukázalo zlé neveriace srdce, odstupujúce od živého Boha!“ [podľa nem. prekladu]

Bratia a sestry, mám skutočne vážnu prosbu:

Spojte vieru s každým Božím Slovom. Nedajte žiaden priestor neviere a pochybnostiam. Nehľadte na to viditeľné, hľadte na toho Neviditeľného, akoby sme Ho videli. My spoliehame na Neho, že pri nás všetkých všetko dobre učiní.

Dovoľte mi čítať z 1. Korinťanom 2:7 ešte tieto nádherné myšlienky:

„...ale hovoríme múdrosť Božiu v tajomstve, skrytú, ktorú predurčil Boh pred veky na našu slávu“.

Boh pevne stanovil čas. Boh pevne ustanovil, čo sa stane. Boh to tak určil, aby sme smeli zo srdca veriť v to, čo On práve teraz koná. Takže: Zjavené skrže Ducha, ako to pred vekmi predurčil k našej oslave. Akú milosť nám Boh dal! Ako musíme predstúpiť pred tvár Božiu s ďakovnými modlitbami a povedať mu: „Milovaný Pane, Ty si nám venoval čas, hovoril si s nami, zaviedol si nás do Svojho spásneho plánu, dal si nám vedieť to, čo si pevne ustanovil a čo všetko sa v pevne uloženom čase deje.“

Ako som už predtým povedal, bratia a sestry, nám sa zdá, že všetko trvá veľmi dlho. Keď hľadáme na zaslúbenia pre Izrael, tak je všetko napísané jedným dychom: *„Ja vás zhromaždím zo všetkých zemí ... a dám vám nové srdce a nového Ducha.“* [Ezechiel 36:24–26] Je to všetko v jednom alebo dvoch veršoch – a potom vidíme, ako dlho toto zhromažďovanie trvá. Keď i dnes hľadáme na Jeruzalem, nuž čo vidíme? Jedni hovoria: „Potrebujeme chrám“, druhí: „Chrám príde dolu z nebies.“ Hádajú sa na Chrámovej hore o tom, čo sa má diať. Ešte stále je na ich očiach zástera. Oni musia čakať, až z národov vyjde plný počet, až kým ten posledný zo všetkých národov a jazykov bude zavolaný von. Sme jednoducho vďační, aj keď si Boh berie čas; On všetky veci pevne uložil. Keď teraz myslíme na to, že v decembri to bude 50 rokov od doby, čo bol brat Branham odvolaný domov...

Bratia a sestry, viete, v akej situácii sa nachádzam? Bratom a sestram na poslednej ceste v Kongu som povedal, že by to mohlo byť naposledy... Návrat Pánov je skutočne veľmi blízko, ale Boh všetko pevne stanovil. Nemusíme byť nervózni, nie, odpočívame v Bohu, v zaslúbení a vieme, že bez nás nielo žiadneho dokonania, bez nás nielo žiadneho vytrhnutia,

my z celého srdca veríme a nemáme účasť len na zvestovaní, ale aj na tom, čo bude Boh z milosti konať v dokonaní.

Ďalej v 1. Korinťanom 2:12 muž Boží píše:

„A my sme nedostali ducha sveta, ale Ducha, ktorý je z Boha, aby sme vedeli, čo všetko nám je z milosti darované od Boha, čo aj hovoríme, no, nie učenými ľudskej múdrosti slovami, ale učenými od Svätého Ducha, s duchovnými vecmi duchovné porovnávajúc.“

Aby sme poznali, čo nám je z milosti na konci dňa spásy od Boha darované. Nie učení ľuďmi, ale učení Bohom a zavedení do Jeho Slova. A keby sa nás Pán dnes opýtal, či sme tomu správne porozumeli, s úprimným a vďačným srdcom smieme povedať: „Áno, Pane, z milosti sme správne porozumeli všetkému, čo z Tvojho Slova Tvoj služobník a prorok zvestoval.“ A buďte úprimní: Či nehoria stále znovu naše srdcia, keď preberáme Slovo a stáva sa takým živým, takým blízkym a cítime, že Duch Boží s nami hovorí... že to nie je mŕtva litera, ale živé, sväté, zjavené Slovo nášho Boha.

Chcel by som ešte zdôrazniť to, čo stojí v 2. Korinťanom 6 – pretože o to sa predsa jedná – tu ide o oddelenie a zavolanie von. Tu ide o nasledovné: Čo má svetlo spoločné s temnotou? Aký je súlad Krista s Beliálom? Čo majú spoločné veriaci s neveriacimi? Tak to stojí vo verši 15 – dovoľte mi čítať od verša 16:

„A aká je zhoda medzi chrámom Božím a medzi modlami?“

Bratia a sestry, aj to raz musí byť povedané: Keď vidíme, čo všetko sa deje s fotografiami brata Branhama, s fotografiami oblaku... dokonca na náhrobnom kameni na cintoríne... nesmieme ani pomyslieť na modlárstvo, ktoré sa tam deje! Ale vďaka Bohu, my nemáme modloslužbu, my máme bohoslužbu! Bohoslužbu pred tvárou všemohúceho Boha a nepotrebujeme žiadne pútnické miesta, obrazy ani symboly, ani žiadny krucifix – nič z toho nepotrebujeme. **My potrebujeme Ježiša Krista, toho ukrižovaného a toho, ktorý vstal z mŕtvych, aby sme boli my s Ním ukrižovaní a povstali s Ním k novému životu!**

Potom Boží muž pokračuje a prichádza k jadru veci – od verša 17:

„Preto vyjdite spomedzi nich a oddel'te sa, hovorí Pán [v nemčine „prikazuje Pán“] a nedotýkajte sa nečistého, a Ja vás prijmem a budem vám za Otca, a vy mi budete za synov a za dcéry, hovorí Pán, všemohúci.“

Prosím, porozumejte správne: 1. verš kapitoly 7 patrí ku kapitole 6:

„Keď tedy máme tieto zaslúbenia, milovaní, očistíme sa od každého poškvrnenia tela i ducha dovršujúc tak svätosť v bázni Božej.“

Takže skutočne musí nastať oddelenie a my sme jednoducho vďační, že Boží Duch nás vedie do všetkej pravdy, áno, vedie nás do Slova a vieme: toto je ten deň, toto je zvesť, ktorú nám Pán zveril.

A ako sme už viackrát povedali: Po odchode brata Branhama sme z milosti smeli niest' zvesť do všetkých národov celého sveta – i to všetko Boh predurčil. V pevne stanovenom čase priniesol prorok zvesť a v pevne stanovenom čase je zvesť nesená do celého sveta. Ako často sme to tu už povedali: Všetky cesty, ktoré brat Branham vykonal, boli jedna evanjelizácia za druhou – s darom uzdravovania, s darom zjavenia. Po otvorení pečatí už brat Branham nikam necestoval, bolo mu prikázané: „Vráť sa do Jeffersonville a uskladni pokrm!“ A to učinil. Po otvorení pečatí skutočne pozdvihol biblické témy a hovoril skutočne o všetkom, čo musíme vedieť a smieme si vziať k srdcu. Ale až po jeho odchode bola zvesť, ktorá mu bola zverená, nesená do celého sveta. Až potom sa naplnil Matúš 24:14:

„A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom, a utedy príde koniec.“

Je nádherné, že Boh má pevne stanovený spásny plán a že všetko prebieha podľa Božieho poriadku. Skutočnosť, že sa smieme začleniť do tohto Božieho poriadku, je zvláštna milosť, ktorú nám Boh v tomto čase daroval.

Zhrňme, čo muselo byť v závere tohto týždňa zdôraznené:

Skutočne všetci musia mať osobné prežitie spásy s Pánom.

Taktiež všetci, ktorí by sa chceli nechať pokrstiť. Bratia a sestry, nsmie sa stať, žeby do vody vkročil suchý hriešnik a z vody vyšiel mokrý, to nejde! Každý musí z milosti osobne dostať za podiel ospravedlnenie skrze vieru v dokonané dielo spasenia.

Ako Pavol písal v liste Rimanom: „Poznajte, že Duch Boží vás vedie ku pokániu,“ a ako bolo už na počiatku zvestované: „Čiňte pokánie a nechajte sa jeden každý z vás pokrstiť...“ Nielen nechať sa pokrstiť, ale život predtým posvätiť Pánovi!

Bratia a sestry, prosím, vezmite si to k srdcu: Predtým ako náš Pán a Spasiteľ zomrel na križi Golgoty, prešiel cestou zápasu, plaču, cestou Getsemané na Golgotu až k výkriku srdca: „*Nie Moja, ale*

Tvoja vôľa nech sa stane!“ [Lukáš 22:42] Ak sa to ešte s Tebou nestalo, tak ešte nie si s Kristom ukrižovaný – ak ešte nemôžeš zo srdca povedať: „Pane, Tvoja vôľa sa staň v mojom živote! Nie tak ako ja chcem, ale tak ako Ty chceš! Buď mi milostivý, pomôž mi, ó, Pane!“

A preto, ak by tu dnes boli nejakí ľudia, ktorí sa chcú nechať pokrstiť, prosím, poďte ku krstu, ale prídte so srdcom pripraveným činiť pokánie! Žeby ste svoje životy skutočne posvätili Pánu, uverili, prežili ospravedlnenie z milosti skrze krv Baránka a potom v krste učinili krok dobrého svedomia s Bohom. Je to zmluva, ku ktorej hovoríme „Áno!“

Aj to sme tu už opakovane hovorili: Ak povieme Pánovi „Áno!“, tak sme poslušní a necháme sa pokrstiť. A ak Boh povie Svoje „Áno“ nám, tak nás On krstí Duchom a ohňom! Ó, nech sa stane oboje! Oboje! Aj my, ktorí sme už pokrstení, žeby sme i my znova Pánu povedali: „Nie ako ja chcem, ale ako Ty chceš! Nie moja, ale Tvoja vôľa sa staň!“

Aby sme potom s Kristom ukrižovaní mohli povedať: „Teraz už nežijem ja, ale Kristus žije Svoj život skrze mňa!“

Nech Boh všetkým novo prichádzajúcim požehná a obzvlášť všetkým, ktorí sú tu dnes po prvýkrát alebo ktorí ďaleko vo svete po prvýkrát počúvajú a pozerajú. Nech Boh od jedného konca zeme až ku druhému koncu tých posledných zavolá von, omilostí a vedie k Sebe tak, že by sme spoločne prežili plnú spásu nášho Boha a skutočne pochopili, že návrat Pána je blízko.

Nech je ešte raz zdôraznené: Návrat Pána nastane v Bohom pevne ustanovenom čase! Nikto nemusí byť nervózny, my nachádzame pokoj v Bohu a ďakujeme Mu, že tak jasne s nami všetkými hovorí, a ďakujeme Mu, že otvoril naše porozumenie pre Písmo a celkovo pre Svoj spásny plán v našom čase. Bolo Bohom pevne stanovené, že v tomto prorockom úseku povstane prorok ako Eliáš. Bolo Bohom pevne stanovené, že posledná zvesť – tak ako tá prvá zvesť – dosiahne celý svet.

Ako som už povedal včera: Neveríme v nejakú dvojicu alebo trojicu, ale v toho jediného pravého všemohúceho Boha od večnosti po večnosť! Čo by sme boli bez Neho? On je ten jediný a On sa nám zjavil ako Otec, v Synu a skrze Ducha Svätého. Boh nad nami, Boh s nami a Boh v nás. Tri zjavenia toho istého Boha, aby uskutočnil Svoju vlastnú spásnu radu.

Dovoľte mi ešte raz zdôrazniť: Je milosť teraz žiť a teraz veriť Slovo, ktoré On pre tento čas určil, a mať účasť pri tom, čo Boh prítomne

koná. Viac Boh nemohol činiť – je to skutočne veľká milosť a veľká prednosť, ktorú nám Boh daroval.

Prvé kázanie brata Branhama, ktoré sme vydali ako brožúru, bolo „Poznajte deň a zvesť!“ Poznali ste vy deň a zvesť? Tak nám je rameno Pána zjavené. Jemu, tomu živému Bohu, nech je vzdaná vďaka za toto večné Slovo nášho Boha!

U Izaiáša 40 sme čítali, že tráva usychá a poľný kvet uvädne, ale Slovo nášho Boha zostane naveky. A my sme prijali kúpeľ vo vodnom prúde Slova, sme obmytí v krvi Baránka, očistení v Božom Slove, a k tomu ešte prichádza zapečatenie Svätým Duchom ku dňu vykúpenia našich tiel. My dobre vieme, že Boh učiní všetko, čo je potrebné, aby sme mohli byť pri vytrhnutí. A ja to viem, ja tomu nielen verím, ja to viem, lebo som to videl a prežil – že všetci, ktorí teraz veria, budú skutočne mladí v bielom rúchu, budú vytrhnutí a budú naveky u Pána. Zvestovanie sa vyplatí! Posledná zvesť vykoná, k čomu bola poslaná, a všetci, ktorí veria, tým bude rameno Pána zjavené. Jemu, tomu všemohúcemu Bohu nech je dnes vzdaná vďaka!

Dnes sa nebudeme modliť jednotlivo, dnes povstaneme a budeme sa modliť spoločne. Teraz to učiníme. Prosíme brata Didiera, aby prišiel dopredu a ďakoval s nami. Brat Didier, brat Arben. Ďakujeme už teraz spoločne.

Môj Bože! Ďakujeme Ti z celého srdca. Chválime Tvoje nádherne a sväté meno! Ty si všetko zoradil, všetko si pevne stanovil a my Ti za to ďakujeme! Pred ustanovením sveta si naše mená napísal do Knihy života Baránka. Tebe buď za to vďaka! Môj Spasiteľu, Ty si poslal Svojho proroka, prorocké Slovo, učiteľské Slovo, evanjelizačné zvestovanie, všetko si znovunapravil. Milovaný Pane, ďakujem Ti za mojich bratov, za moje sestry, na tomto mieste, v celej Afrike, v celej Ázii, na všetkých kontinentoch. Ty nás požehnaj a buď milostivý! Daruj čas občerstvenia, pohni nami skrze moc Svätého Ducha. Tebe, všemohúcemu Bohu, nech je vzdaná všetka česť a chvála, úcta a klaňanie. Hallelujah! Chváľte Pána, chváľte Pána! Hallelujah!

[modlitby]

Aj tento deň prispel k tomu, aby sme prišli k Pánu bližšie. Ešte otázka: Všetci, ktorí by sa chceli nechať pokrstiť, zdvihnite ruku. Máme bratov a sestry, ktorí sa chcú nechať pokrstiť? Jeden, dva, tri, áno, tak zaspievame ešte raz pieseň *Taký aký som* a tí, ktorí sa chcú nechať pokrstiť, prídte dopredu.

[pieseň]

Prosím, rozumiete všetci dobre po nemecky? Prijali Ste Pána, veríte, že On za vás preliat Svoju krv, že vaša vina a hriech sú odpustené a môžete s Bohom uzavrieť zmluvu dobrého svedomia? Pán nech vám bohato požehná. Po závere tejto bohoslužby spoločne pôjdeme ku krstu a Pán vám požehná a bude s vami. Spoločne sa modlime.

Milovaný Pane, prinášame ti našich bratov a sestry, ktorí Ti posvätili svoj život, ktorí zo srdca veria, že ich vina je odpustená, ich hriechy sú vyhladené, že dostali odpustenie, zmierenie, milosť a spásu. Milovaný Pane, nech na nich všetkých spočinie požehnanie všemohúceho Boha. To je naša modlitba. Nech sú všetci požehnaní a taktiež všetci, ktorí už sú pokrstení. Ó, Pane, krsti Duchom a ohňom, potvrď Tvoje Slovo. Ty daruješ všetko v pevne stanovenom čase, ranný a neskorý dážď, všetko prichádza od Teba a my Ti ďakujeme, že Ty Sám nad Svojím Slovom bdieš a vedieš ho k naplneniu. Nech je chválené a velebené Tvoje nádherné a sväté meno Ježiš. Haleluja. Amen.

Môžete sa ešte krátko posadiť. Po poslednej piesni pôjdeme ku krstu. Chceli by sme po všetkých, ktorí prišli zo široka-ďaleka, poslať pozdravy, či do Kanady, USA, Afriky, kdekoľvek to môže byť, do celej východnej Európy, skutočne vezmite všade so sebou pozdravy.

Ak Boh dá, na konci nasledujúceho týždňa pôjdeme do Anglicka a potom na konci tretieho týždňa do Rumunska. Spomínajte ma vo vašich modlitbách, aby Pán skutočne prišiel k Svojmu právu a že by bolo povedané to, čo Duch hovorí zborom, žeby sme neprišli len kázať a kázanie počuť, ale aby to, čo sa hovorí, poslúžilo ku vzdelaniu a posilneniu Cirkvi živého Boha.

Všetkým, ktorí prišli s núdzami, starosťami a všetkým podobným: Ty smieš svoje bremeno zložiť na Ježiša a pokojne Mu dôverovať ako priateľovi. Smieš sa modliť o víťazstvo a požehnanie a uvidíš vypočutie. Boh je verný, Boh vypočuje modlitbu. Vo viere všetko prijmite a uchopte. Všetci, ktorí prišli, prišli na to, aby počuli Božie Slovo a boli požehnaní.

Ešte rýchlo posledná otázka: Kto je tu dnes po prvýkrát? Máme niekoho? Áno, iste, nech vás Boh obzvlášť požehná, a prosím, nech to nie je naposledy.

Dostal som ešte otázku ohľadom cesty do Izraela. Povedal som: Ak Pán dovedy nepríde, potom je to v máji nadchádzajúceho roku možné. Ak by sa prihlásilo 48 ľudí, tak sa cesta uskutoční, ak nie,

tak sa nemôže uskutočniť. Nech sa skutočne vo všetkom deje Pánova vôľa. Jemu nech je vzdaná česť.

Teraz prosíme ešte náš spevokol, aby spieval pieseň v angličtine. Anglicky hovoria dnes všetci. Zvlášť som prekvapený zo všetkých z východnej Európy, ktorí sa učili po rusky a v krátkom čase hovoria všetci elegantne anglicky. Prosím spevákov, aby nám zaspievali ešte jednu nádhernú pieseň na záver.

Ešte raz: vezmite so sebou pozdravy. Požehnanie Božie nech je s vami. Spomínajte ma vo vašich modlitbách, zostávame v Pánovi spojení. Haleluja.

[Spevokol]

Amen. Povstaňme a prosíme ešte brata Tatyho, aby prišiel a s nami ďakoval. On ma vynikajúco sprevádzal a bol so mnou.

[brat Taty:]

Bože, náš Otče, je to pravda, my môžeme odpustiť, Pane, ty nám odpúšťaš a zabúdaš na naše prestúpenia, Ty si ten jediný, ktorý je toho schopný. My sme ľudia, ale Ty si položil svoje Slovo do nášho srdca a my máme ten poklad v našom srdci. Verný Bože, prosím Ťa v mene Ježiša Krista, požehnaj každého, kto je tu, nech náš život je premenený, nech sme od slávy k sláve nesení a nech z nás vyžaruje Tvoje svetlo. Zapál naše srdce, aby nás Duch svätý inšpiroval pri všetkom, čo robíme. Ďakujeme Ti za tento záver týždňa, ďakujeme Ti za pomoc – to nie je sila človeka, ale Ty si to činil. Tebe nech je sláva a vďaka, v mene Ježiša Krista. Haleluja. Amen.

[Pieseň Haleluja, Tebe sláva]

A všetok ľud povedz amen. Oplatilo sa tu byť? Božie Slovo je vzácne, haleluja. Kto z vás chce ešte ďakovať?

[brat Miskys:]

Nebeský Otče, naše srdcia pretekajú radosťou a vďačnosťou za to, že si k nám hovoril, Pane, a otvoril si porozumenie pre Písmo. Poznávame Tvoju nádhernú milosť a vernosť, ako plníš Tvoje Slovo, Pane, a všetko pripravuješ, všetko znovu napravuješ a pretváraš nás, aby sme boli dokonale premenení do Tvojho obrazu – posvätení a očistení. Ó Pane, túžime byť naplnení Tvojou Božou láskou a tou istou silou ako Cirkev na počiatku. Pane, nech Tvoje požehnanie spočinie na nás všetkých. Sprevádzaj nás a veď do všetkej Tvojej pravdy a nechaj nás byť svedectvom pre druhých. Požehnaj Tvoj

krvou vykúpený zástup ďaleko vo svete, Pane. Požehnaj Izrael a nechaj ešte zaznievať Tvoje volanie milosti, aby tí poslední vyšli von. Posilni obzvlášť nosiča Tvojho Slova, daruj otvorené dvere a srdcia, otvorené uši pre Tvoje Slovo. Pane, všetko kladieme do Tvojich rúk a ďakujeme Ti, že si nám v závere tohto týždňa bohato požehnal. Tvojmu menu nech je vzdané klaňanie, česť a sláva v tom drahom mene Ježiš Kristus. Amen.

[Pieseň Skoro, ó skoro]